

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vor Herres Røst er Kirkens Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vor Herres Røst er Kirkens Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid81092/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

For Kys-Haand blot i *Jordans Bad*
Med Ridder-Slag i *Davids Stad*
Os adler *Guddoms-Aanden!*

12 Guds Aand er end saa rund og riig,
Som *Første-Pindsedagen*,
Men dagligdags sparsommelig,
Og taaler ingen *Vragen*,
Saa, takke vi for *Vand og Brød*,
Os *Vinen* skænkes *himmelsød*,
Vi smagde aldrig *Magen!*

13 Thi dyrke vi den *Hellig-Aand*,
Med *Faderen* og *Sønnen*,
Og kysse ydmyg *Ham* paa *Haand*,
I *Psalmen* og i *Bønnen*;
Med *Haand* og *Mund*, skændt det er sært,
Han skænker *Alt* hvad os er kiært,
Ja, *evigt Liv* er *Lønnen!*

No. 74.

1 Vor *Herres Røst* er *Kirkens Aand*,
Dens *Sjæl* er *Barne-Troen*,
Bekjendelsen med *Mund* og *Haand*
Er *Bygningen* og *Broen*,
Er *Legemet* og *Herrens Stad*,
Og kun ved *Døden* skilles ad
Hvad *Han* med *Forsyns-Øiet*
Har konstig sammenløiet!

2 *Usynlige* for *Kiød* og *Been*
Er *Sjæl* og *Aand* hernede,
For *Tro* og *Tale* *Kalk* og *Steen*
Vi dog os maae frabede;
Derfor det sig naturlig faldt,

At Kirken blev *usynlig* kaldt,
Men Daarer det forvende,
Som Den var *ei at kiende!*

3 Af *Legemet*, som Mund og Haand
Forenes om at virke,
Det Meste er, med *Sjæl* og *Aand*,
Usynligt i Guds Kirke;
Thi inderligst af Alt paa Jord
Er Hjerterets *Slag* og Mundens *Ord*,
Dog mødes *Aand* i disse
Med *Legemet* tilvisse!

4 Kun Lidt gjør *Haand* i denne Egn,
Og endnu *Mindre Armen*,
Usynligt er selv Korsets *Tegn*
Paa Panden og paa Barmen,
Og Alt hvad gjøre kan for *Aand*
I Herrens Huus en *synlig Haand*.
Er, tro, paa Mundens Vegne,
Guds-Ordet at *betegn!*

5 Saa korsor *Haand* vor Herres *Smaa*,
Og saa dem *Haanden* væder,
Med Brød og Kalk den *ligesaa*
De *Voxne* sammenkiæder,
Og naar *sig* *Haanden* bruger bedst,
Indvier den vor *Bisp* og *Præst*,
Men tjener dog kun *Munden*,
Hvis *Røst* gjør Alt i *Grunden!*

6 Ja, lyder *ei* det *store Ord*,
Os Gud har lagt i *Munden*,
Ved *Daaben* og ved *Herrens Bord*,
For *Hyrden* og for *Hunden*,
Da nytter baade *Viin* og *Vand*

Og Haandens Fagter ei et Gran,
Men Værket, nemt at fatte,
Er Fjas af Abekatte!

7 En *Tegning* reen med *Blæk* og *Pen*.
Som har paa *Jord* ei *Lige*,
Besørget har vor *Herres Ven*,
Af *Alt* hvad *Han* vil sige:
Af *Bispens* og af *Præstens Ord*,
Som de med *Aanden* lød ifjor,
Skal lyde, trods hver *Daare*,
Iaar og end *adaare!*

8 Den *Tegning* os er *dyrebar*,
Thi den *for os* afbilder
Alt hvad vi i *Guds Rige* har,
Af begge *Naadens Kiilder*,
Men havde ei vi *Ord* og *Aand*,
Ei *hjælp* os noget *Værk* af *Haand*;
Thi *Han*, som *Alt* fuldender,
Ei boer i *Huus* af *Hænder!*

9 Til *hele Kirken* hører dog,
Med *Bispen* og med *Præsten*,
Mund-Tegningen i *Herrens Bog*.
En *Twiste-Punkt* for *Resten*:
Hver seer *sig selv* i *Kirkens Speil*,
Men kun *Guds Aand* seer ikke feil,
Med *Han* et *Lys* med *Styrke*
Foruden: hvilket *Mørke!*

10 Thi bede vi den *Hellig-Aand*,
At *Han* vil hos os blive,
Omslynge os med *Livets Bænd*,
Til *Sandheds-Maalet* drive,
Som *Faderens* og *Sønnens Røst*,

Vort Tunge-Maal, vor Sjæle-Trøst,
Vort Abba-Raab heneden,
Vort Liv i Evigheden!

No. 75.

- 1 Vor Herres Røst
Er skjult i Troens Ord,
Men bryder frem i Daaben til vor Trøst,
Lyder klart ved Herrens Bord!
Dunkel og klar,
Liv og Aand den dog har,
Saa, høre vi ei blot,
Men gjemme den fuldgodt,
Engle syng lydt derom:
»Barnet, svøbt i Krybbe-Rum,
Det er Christus Engle-Drot!«
- 2 Vor Herres Røst,
Det er den Klippe-Grund,
Hvorpaa Guds Huus, trods alle vore Brøst,
Hviler fast i allen Stund;
Helvedes Port
Husker, hvad den har gjort,
Forfølger den paa Krig,
Med alskens Vold og Svig,
Porten dog ei skal opnaae
Med vor Kirke Bugt at faae,
Herrens Røst gjør seierrig!
- 3 Vor Herres Røst
Velsigner os med Fred,
Den Fred, som over Strid er evig Trøst!
Fryder eder dog derved!
Syng, lille Flok: